

Petr Wajsar

Je členem úspěšné vokální skupiny Skety, která vystupovala na cenách OSA. Kompletní výčet jeho koncertních děl, hudby pro divadlo, film a úprav i aranžmá si můžete přečíst na stránkách www.wajsar.cz. Petr Wajsar je zastupován OSA od roku 1995, členem se stal v roce 2012.

Studoval skladbu a aranžování moderní populární hudby na konzervatoři v Praze u Angela Michajlova (1993—94), Milana Svobody (1994—98) a Michala Pavlíčka (1998—99). Ve studiu kompozice pokračoval na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze u Stanislava Jelínka (1999—2000) a na HAMU u Václava Riedlbaucha (2000—09). Jeho dílo zahrnuje klasickou, jazzovou, populární a filmovou hudbu. Český rozhlas repre-

pak jdu domů a tvé jméno jako skladatele je na plakátu ke koncertu Symfonického orchestru Českého rozhlasu s Michalem Pavlíčkem. Přijdu domů, pustím si televizi a ty jsi hostem pořadu Všechnopárty.

Ano, tak tedy podobná situace byla mým dlouhodobým uměleckým cílem a musím říct, že tvoje hodnocení mi svým způsobem dělá dobře. Myslím, že k tomu, aby se člověk mohl

ODPOVÍDÁ: PETR WAJSAR

PŘIPRAVIL: PETR SOUKUP

na pomezí žánrů

zentoval na Mezinárodní tribuně skladatelů (2001, Emitgar). Obdržel několik ocenění: semifinále ISC 2006 (Swingovka), semifinále ISC 2007 (Drum'n'Berg), cena posluchačů na soutěži Nuberg 2007 (Drum'n'Berg), cena Ochranného svazu autorského Nejhranější mladý skladatel vážné hudby za rok 2008, první místo v soutěži pro hudební skupiny Startér Live (2008), první místo v soutěži pro hudební skupiny Boom Cup (2008), nominace na Cenu Alfréda Radoka za hudbu k muzikálu Pornohvězdy (2010) a cena posluchačů a cena poroty Nuberg 2013 (Osm vět na vějíře). Nastudoval a realizoval řadu muzikálů v divadlech Ta Fantastika, Experimentální prostor Roxy, Městské divadlo Kladno a Divadlo Petra Bezruče (Excalibur, 2003; Obraz Doriany Graye, 2006; Dáma s kaméliemi, 2008, vedlejší role; Pornohvězdy, 2009, 2010; Gameboy, 2010), podílel se na přípravě sólistů a korepetice v opeře Dobře placená procházka (vedlejší role, Národní divadlo v Praze, 2007) a na nastudování jinglů při předávání nominací na Českého lva 2012 pro 6hlasý voiceband (2012). Ztvárnil roli zpěváka v divadelní hře Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit? (2005—09). V letech 2004—07 hrál na kytaru a zpíval v Originálním pražském synkopickém orchestru. Zkomponoval skladby pro autorské soubory, ve kterých působí (HI-FI, EwaVe, Mandelbrotovy kostičky). Jako zpěvák, beatboxer, aranžér a skladatel autorských skladeb působí v 6hlasé vokální skupině Skety. Hostoval ve skupině Michala Pavlíčka (klávesy, zpěv), je stálým hostem vokální skupiny Yellow Sisters (bas, beatbox, looping – vrstvení vokálních a instrumentálních smyček).

živit hudbou, musí být buď totálně zaměřený na jedinou věc, nebo naopak být velice všestranný, věnovat se co největšímu množství věcí, které ho přitahují, a nebát se různorodých nabídek. Zpravidla totiž u lidí vykonávajících jednu činnost na vrcholové úrovni stejně zjistíš, že se kromě toho ještě zabývají něčím dalším, jenom o tom tolik nemluví. Takže si myslím, že ta různorodost je dokonce podmínkou k tomu, aby se člověk šířeji prosadil v jednom oboru. Člověk si taky musí trochu odpočinout, to jsou ty „drum'n'bassy“ s kapelou HI-FI v Crossu; skladatelská práce není jenom psaní not, ale také hledání inspirace, a za tímto účelem je potřeba se čas od času přesunout z prostoru do prostoru a trochu si od té předchozí věci pročistit hlavu. Abych ještě uvedl na pravou míru tu Všechnopárty: pan Šíp se vzdáleně zná s mými rodiči a moje tvář ho upoutala na DVD divadelního představení Petra Čtvrtníčka „Ivánku, kamaráde, můžeš mluvit?“. O nějaké slávě, získané prostřednictvím mojí opravdové, tedy především skladatelské profese, se tady vůbec nedá hovořit.:

Když jsme měli generálku na ceny OSA, přišel za mnou provozní divadla a řekl mi: „Ten váš pankáč nám odpálil něco v mixážním pultu.“ A ukázal na tebe. Cítíš se, Petře, jako pankáč?

Jo, to byla ta nepříjemná příhoda, kdy jsem si nechal do zvukové karty připojit vstup z mixpultu a nechal přítom v kartě zapnutou „fantom power“ (zvukaři vědí), takže v tomhle případě se dá spíš mluvit o blbosti než o pankáčství. To ovšem neznamená, že bych se chtěl otázce vyhnout, pouze je nutné ji trochu analyzovat. Tedy: tzv. starý pankáč, jejichž generaci jsem mimochodem také zlehka poznal hned zkráj 90. let, by řekli, že pankáč rozhodně nejsem. Říkali mi tenkrát „kulíšku“, takže asi tak... Věřím však, že v určitých kruzích svým

Dostanu na stůl CD NuBerg a tam jsi jeden z autorů, přijdu do klubu Cross, kde by to asi s každým konzervativním člověkem praštilo o zem, a ty tam hraješ drum'n'bass,

přístupem působím pohoršení. Přiznám se, že někdy mě to dost mrzí, ale člověk je přece výslednicí toho, co si přeje být, takže se od těchto myšlenek zase velmi rychle vzdalují, přiblíží-li se na dohled, a snažím se chovat tak, jak mi velí vnitřní nutkání, a hovořit i komponovat tak, jak mi „zobák narostl“. Věřím, že i tzv. špatné vlastnosti, které v sobě člověk nosí, jsou zkrátka tím hnacím motorem stejně jako ty dobré. Nikdy nevíš, co s tebou má vesmír za záměry, a proč jsi tedy právě takový, jaký jsi. V zásadě si tedy jako pankáč připadám a věřím, že mnoho mých kritiků, ale i blízkých spolupracovníků tuto tezi potvrdí.

Pro tebe je jistě výhodou to, že nejsi zajatec jednoho hudebního žánru. Jak tě vnímají ostatní hudebníci? Musí tě krotit?

Musí a musím se krotit i sám. Moje dnes již neoddiskutovatelná stylová eklektičnost, projevující se často v rámci jednoho díla, je totiž mojí výhodou a nevýhodou zároveň. Sám na sebe někdy koukám jako na nějakou druhou osobu a říkám si: „To myslíš vážně, že tam chceš po 25 minutách minimalismu najednou vložit romantickou mezihru?“ A odpověď zní: „Ano.“ Já tu hudbu v tu chvíli tak zaslechnu a je to zkrátka v tu chvíli strašně lákavé to tam umístit právě proto, že je to tak překvapivě svou odlišností od ostatního materiálu. Takže opět musím zklamat, stylový průlom ve formě jeho konsolidace v rámci jediného žánru ode mě opět nečekejte!

Velkým otazníkem pro mě samotného je i moje – korektně řečeno – názorová průbojnost. Jsem si vědom toho, že svůj názor často prosazují příliš vehementně, a to vzhledem i k jeho často neopodstatněné náplni. Jsem zkrátka poměrně panovačný a určitě je nutno si na mě při užší spolupráci zvykat. Doufám ale, že je to vyrovnáno mírou kreativity, která tímhle přístupem vzniká. Víš, já se kvůli těm projektům doma hrozně trápím, pořád to vymýšlím, chci to prosadit, bolí to jak svině, když to nejde, strašně se raduji, když se daří, prostě žiji s tím de facto jako s nějakou krásnou chorobou. Podřizuji tomu svůj osobní život, já už jsem od kompu nevylezl, já nevím jak dlouho, a i když vždycky neděláš to, co zrovna máš, tak tě to aspoň v tu chvíli trápí a stejně to nakonec uděláš. Takže potom prostě chceš ty věci prosadit za

každou cenu, což někdy vyvolává tu nepřiměřenost. Je to přirozená vlastnost, ale podléhat jí je samozřejmě slabost a jako na takovou je třeba se na ni dívat, ale myslím, že není pouze mým problémem, ale provází jednání značného počtu kreativních jedinců.

Často je mi také vyčítáno, že si házím klac-

Často je mi také vyčítáno, že si házím klacky pod nohy, co se takové té slávy týče, že bych vlastně mohl psát hitovky a být hodnej kluk.

ky pod nohy, co se takové té slávy týče, že bych vlastně mohl psát hitovky a být hodnej kluk. Mně se tahle idea ale vůbec nelíbí, a i když jsem k ní měl vlastně párkrát za život poměrně blízko, tak jsem vždycky buď vlivem vnějších okolností, ale daleko častěji z vlastního pocitu prostě couvl zpátky do klidu svého ateliérku, jestli mi rozumíš. A tohle je vlastnost, která by mi mohla být a často i je mými kolegy vyčítána.

Umíš si představit vystupovat jen s jednou kapelou?

Umím si představit, že budu půl roku na šňůře s jednou kapelou, ale asi si v současné době neumím představit, že bych svou energii věnoval pouze jednomu projektu. Žádné moje aktuální uskupení není natolik komplexní, aby obsáhlo veškeré moje hudební zájmy. Na druhou stranu musím říct, že určitý žebříček jsem si pro současnou dobu udělat musel, protože jinak by se

množství projektů, na kterých spolupracuji, odrazilo na jejich kvalitě. Pokud by však časem vzniklo nějaké uskupení, kterému bych se věnoval zcela exkluzivně, pravděpodobně by jeho základnou byli lidé, se kterými spolupracuji už teď. Na dobrých přátelско-pracovních vztazích je nutno dlouho pracovat a také je třeba mít k této práci vhodného kolegu; a to je alespoň pro mě nedostatkové zboží.

V roce 2014 jste se skupinou Skety obdrželi cenu The Ward Swingle Award z mezinárodní a cappella soutěže vokal.total.2014 v kategorii jazz. Otevřelo vám to dveře i do zahraničí?

Samozřejmě, profesionální a cappella scéna je i přes překvapivě velký počet existujících souborů v porovnání s ostatními odnožemi showbyznysu poměrně malá a vokal.total je jednou z několika světově uznávaných soutěží. V porotě zde sedí kromě největších domácích kapacit především zahraniční účastníci, jako je například Anders Jalkéus ze slavných Real Group nebo Kim Nazarian z New York Voices. Všichni tihle lidé nám s jiskrou v oku naprosto vážně sdělovali, že jsme pokračovatelé jejich celoživotní práce a že když pojedeme dál, jsme schopní zase dostat jazz k lidem. To jednak potěší a jednak se mnohem lépe navazují další kontakty. Věřím, že kromě naší hudby bylo i vítězství v soutěži a doporučení světových kapacit důvodem k tomu, že na produkci našeho debutového CD pracovaly světové špičky jako Bill Hare, který je zvukařem a masteringovým inženýrem všech nejlepších světových a cappella souborů včetně známých Pentatonix, producent a skvělý beatboxer Erik Bosio a vokální kouč Tobias Hug. Všichni tito pánové nám nejen věnovali maximální péči, ale vyšli nám vstříc i vzhledem k našemu poměrně šibeničnímu termínu natáčení a to je věc, která se u podobně zaměstnaných lidí počítá dvojnásob.

Za rok 2008 ses stal neúspěšnějším mladým skladatelem vážné hudby. Čekal jsi, že se něco takového může stát? Ano.:

Jako malý jsi poslouchal Abbu, pak skupinu Weather Report Joea Zawinula. Kdo tě baví z českých hudebníků?

Jsi opravdu dobře informován, nebo jsem ti to někde na večírku v nestřežené chvíli vyžvanil.

Říkal jsi to ve Všechnopárty.

Aha, no jasně. Jen bych k tomuto výčtu mých oblíbených kapel ve věku do tří let uvedl ještě italského zpěváka Claudia Baglioniho a skupinu Smokie. Jako malý jsem si myslel, že jsou to „ty baglyjóny“, a v žádosti o poslech druhé zmíněné kapely jsem obvykle žádal rodiče „ce putit kazetu z moučky“. Ale nyní již k té druhé otázce: těch lidí z Česka a Slovenska je strašná řada a já na někoho určitě zapomenu, proto raději nejdříve uvedu vlastnosti, které by měl každý hudebník mít, aby získal moji přízeň. Kromě schopnosti soustředěně skladatelské práce by měl být schopen také instrumentálního výkonu a rozhodně by své posluchače měl umět nejen hluboce zaujmout, ale v případě potřeby také divoce roztančit. Měl by mít náklonnost k textové složce hudby, protože lidský hlas je zásadním hudebním nástrojem. A především by měl být upřímný člověk, často provokující ostatní; jak jinak bychom totiž mohli být specifičtí, kdyby s námi alespoň část společnosti zásadně nesouhlasila? Myslím, že podobný přístup mají všichni moji hudební přátelé, ale jak říkám, je jich mnoho a nerad bych někoho zapomněl jmenovat. To, co mě v poslední době opravdu zaujalo, je tvorba Petra Nikla, konkrétně interaktivní objekt v prostoru Jatka 78. To je objekt, který je složený z různých starých hudebních nástrojů, jejich částí nebo prostě z předmětů, které nějak zajímavě znějí. A člověk k tomu objektu může přistoupit a vytvářet svoje vlastní hudební struktury. Samozřejmě netvrdím, že je to jediný tvůrce na tomto poli, ale v rámci obecného zájmu je podobná interaktivní tvorba stále okrajovou záležitostí, a pokud si mohu troufnout předpovídat budoucí trendy, hudba se bude vyvíjet právě tímto směrem. Skladba už proto nebude přesně zapsanou hudební partiturou, ale spíše návodem k tomu, jak si vytvořit z daného materiálu pokaždé nový hudební svět. Také se tímto směrem začne více blížit zpět do rukou posluchače, takže skladatelé budou spíše projektanty různých hudebních stavebnic, hlavolamů a hříček, se kterými si pohrajete doma s rodinou nebo pozvete k podobnému muzicírování také obyvatele ze sousedství.:

Jaký projekt připravuješ teď?

V současné době dokončuji projekt s Plzeňskou filharmonií pro Plzeň 2015 s názvem Vodní hudba. Projekt připravuji se svými kolegy Markem Burešem a Michaelem Gahutem, kteří vytvářejí k projektu báječné vizuály, odehrávající se na třech promítacích plochách současně. Projekt je vlastně remiksem Händelovy suity Vodní hudba, v první části večera zazní originál a v druhé části mj.

s vlastní show Develooper, kde s pomocí MIDI kytary a samplování vlastního hlasu vytvářím zábavnou show složenou z vlastních i přejatých písní a improvizace. S tímto projektem odjízdim za týden na soutěž voice-loopingových projektů organizovanou v rámci a cappella festivalu Vocalmente 2015, takže v době, kdy toto číslo Autor inu vyjde, již budu vědět, jak to dopadlo. Přesto mi však držte palce už teď! ☒

remix. Své texty a verše k dílu napsal Jaromír Typlt, který v rámci večera bude i účinkovat ve zvláštní roli převozníka přes jednotlivé části díla. Premiéra, zatím jediné provedení, se odehraje 18. září v prostoru plzeňské Papírny, doporučuji proto nenechat si tuto příležitost ujít. S kapelou Skety připravuji pro tuto sezonu autorský repertoár. Ty věci jsou kromě svého jazzového nádechu velmi taneční, v některých momentech vyvolávají až pocit transu. Rád bych, abychom i se Sketami měli v repertoáru kromě poslecho- vých věcí také věci, při kterých se posluchač může na chvíli jen tak ponořit do svých myšlenek a volně se pohupovat. Samo sebou kromě toho, že by měl v jiných částech koncertu zase trochu přemýšlet.:

S kapelou HI-FI hrajeme občas na různých menších festivalech, na jaře bych ale jako každý rok udělal jeden větší koncert v pražském klubu Malostranská beseda, střežte proto bedlivě její program. Mimo skladatelskou práci a koncertování s kapelami také vystupuji

